

همکاران عباس صالحی، وزیر پیشنه‌ادی فرهنگ و ارشاد دولت چه کسانی خواهند بود؟

ترکیب ارشاد کابینه

■ صالحی فرهنگ را در چه وضعیتی تحویل می‌گیرد

کیان‌تصدیق‌مقدم – ایمان عظیمی گروه فرهنگ

موسم انتخاب به پایان رسید و مسعود پزشکیان برای مردم به عنوان رئیس‌جمهور انتخاب شد، اکنون زمان آن فرارسیده است که وزرای پیشنه‌ادی کابینه از مجلس شورای اسلامی رای اعتماد بگیرند. وی برای پست وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی سیدعباس صالحی راروانه بهارستان کرد تا نظر نمایندگان ملت را برای نشستن بر صندلی وزارت جلب کند. سوالی که در همین ابتدا سراغش می‌رویم این است که دولت چهاردهم در عرصه فرهنگ چه میراثی از دولت مستعجل قبلی به ارث برده است و از دست صالحی برای سامان دادن به امور مثبت قبلی و کنار گذاشتن نقاط منفی چه کاری برمی‌آید؟ ما در این گزارش قصد داریم به آنچه در مدیریت فرهنگی کشور در این سه سال در عرصه‌هایی نظیر کتاب، سینما، موسیقی و تئاتر حادث شده بپردازیم و نقش دولت ووزارت فرهنگ وارشاد اسلامی را دروضع کنونی مشخص کنیم. درکنار پرداختن به میراث سیدعباس صالحی از دولت سیزدهم در حوزه فرهنگ، در این صفحه جدولی را منتشر کردیم که حاصل پیگیری های خبرنگار «فرهیختگان» از گزینه‌هایی است که صالحی برای معاونت های مختلف خودمند نظر دارد.

■ ■ ■

■ نه سفید، نه سیاه؛ خاکستری

سینما برای فرهنگ، مثل فوتبال برای ورزش است و به‌نوعی ویتربین حاکمیت محسوب می‌شود. دیگر عرصه‌ها به اندازه سینما دیده نمی‌شوند، چون نه تاثیر بیرونی سینما را دارند و نه پول و سرمایه به‌شکلی که در سینما خرج می‌شود سری به کوچه آنها نمی‌زند. دولت سیزدهم با رویکردی کمیت‌محور به سینما نگاه می‌کرد و نمایش واکران آثار به‌اصطلاح کمدی و بیروش را افتخار نحوه مدیریتش به حساب می‌آورد ولی نسبت به آثار منفی آن هیچ موضعی نگرفت. وقتی جدول فروش فیلم‌های سینمایی را در این سه سال مورد بررسی قرار می‌دهیم، متوجه می‌شویم جز «قهرمان» و «ست عشق» نام هیچ فیلم غیرکمدی‌ای در میان سه فیلم پرفروش هرسال به چشم نمی‌خورد. تازه باید این موضوع را هم با شما در میان بگذاریم که مست عشق در حالتی جایگاه سوم آثار بیروش سال جاری را به خود اختصاص داده که هنوز هفت‌ماه تا پایان ۱۴۰۳ زمان باقی مانده و شاید رتبه‌اش را از دست بدهد. در هر صورت وضع ریالی فیلم‌های تجاری در بالای جدول خیلی خوب به‌نظر می‌رسد و کسی به مخالف سرگرم شدن مخاطب نیست، ولی همچون دادن به مهیا کردن بهترین اسکان برای اکران «کمدی‌های بیروش» آثار مخرب فرهنگی دربی دارد، به‌گونه‌ای که این فیلم‌ها با عبور راحت از سد ممیزی وارد خانه‌های مردم می‌شوند و با شوخی‌های دم‌دستی ابتدال را رواج می‌دهند. این دقیقاً همان چیزی است که حاکمیت درطول دهه‌ها بسیاری از فیلمسازان را نسبت به آن برحذر می‌داشت ولی بسیاری از فیلمسازان و سرمایه‌گذاران در این دوران به‌صورت مستقیم و غیرمستقیم با توصیه ساختن فیلم‌های بیروش مواجه شدند. انگار پپامی از طریق بلندگوهای دولتی به گوش سینماگران می‌رسید که بی‌بیان می‌کرد: «تو می‌توانی راجع ده در عرصه فیلم بسازی ولی با ماکاری نداشته باش.» دولت سیزدهم ترجمان چنین نگاهی به سینما بود و با فراهم کردن بهترین شرایط برای کمدی‌های بی‌مایه از سینما سیاست‌زدایی کرد. درواقع دولت با دستکاری سلیقه مردم، آنها را به تماشای آثاری دعوت کرد که تا سال‌ها کمتر کسی بی‌محابا توانایی ورود به چنین میدانی را داشت یا حتی اگر می‌خواست به آن ورود پیدا کند، باید صابون سانسور و حتی ممنوع‌الکاری را به تنش می‌مالید. مدیریت حوزه سینما در وضعیتی به دوش دولت بعدی می‌فتد که فیلم‌های کشیده‌کمدی در بالای جدول اکران جولان می‌دهند و بخش زیادی از سفرو را به خورد و خوراک خودشان اختصاص داده‌اند.

سینماسازی و تجهیز امکانات سینمای ایران

یکی از نقاط روشن و امیدبخش دولت سیزدهم در رابطه با سینما را می‌توان به تجهیز بیشتر سالن‌های سینما به امکانات روز و ساخت سالن‌های جدید برای بخش فیلم در نقاط مختلف ربط داد. دولت سیزدهم در ابتدای امر قول داد تا پایان عمر خود، تعداد سالن‌ها فعال سینما را در کشور به عدد هزار برساند که این عدد با توجه به شهادت رئیس‌جمهور در سال سوم دولت سیزدهم تقریباً به رقم قابل توجه ۸۵۳ سالن رسید. از طرف دیگر محمد خزاعی، رئیس سازمان سینمایی کشور در مصاحبه‌ای به این نکته از عان کرد که تعداد سالن‌های سینما تا شهریور ۱۴۰۴ به عدد هزار می‌رسد، چون زیرساخت‌ها در دولت سیزدهم فراهم شده و مشکلی در این زمینه وجود ندارد. از طرف دیگر مردم شهرهای محروم و حاشیه‌نشین کشور را نباید ازنظر دور داشت و به دلایل واهی لذت تماشای فیلم روی پرده سینما را از آنها سلب کرد. دولت سیزدهم در ذیل موضوع سالن‌سازی نگاه نسبتاً مناسبی به ساخت سالن در شهرهای محروم و فاقد امکانات رفاهی داشت؛ برای نمونه در سال ۱۴۰۰ استان سیستان وبلوچستان تنها دارای سه سالن در شهرهای چابهار و زاهدان بوده اما خوشبختانه این آمار امروز به ۹ سالن در استان رسیده و سه سالن دیگر نیز در روند آماده‌سازی قرار دارد. خزاعی، رئیس سازمان سینمایی همین اواخر نسبت به این اتفاق واکنش نشان داد و گفت: «شکست انحصار در تأمین تجهیزات سالن‌های سینما به وسیله موسسه سینماشهر نیز یکی دیگر از کارهای مهم و مثبت دولت سیزدهم به حساب می‌آمد. موسسه سینماشهر موفق شد تمامی انحصار قیمت‌ها را بشکند و تجهیز سالن سینما که پیش از این کمتر از ۲٫۵ تا ۳ میلیارد تومان هزینه نداشت، با ۳۵ درصد قیمت به سرانجام برساند یا سرورهایی را که با انحصار در این زمینه از قیمت گزافی برخوردار شده بودند با پرداخت ۱۰۰ میلیون تومان به سینماها ارائه دهند».

ادامه از صفحه ۱

۲. موسیقی و مسیروروشن

گفتیم کتاب در این سه سال موفق نبود اما انگار موسیقی توانست خودش را به جز اجزاهای صحنه‌ای، در سایر موارد نشان دهد و پیش برود و حتما معاون هنری‌ای که سیدعباس صالحی بعد از رای اعتماد از مجلس انتخاب می‌کند، راه روشن‌تری را پیش‌رو دارد. دولت سیزدهم وقتی وزارت ارشاد را تحویل گرفت، سایه کرونا هنوز بر سر حوزه هنر وجود داشت و همین کار را سخت می‌کرد. توانستند با مدل‌های مختلف دوباره کنسرت‌ها را به صحنه برگردانند که اتفاقات ۱۴۰۱ افتاد و سایه سنگینش به هنر رسید. ولی جشنواره موسیقی فجر

وقتی همه خوابند

باید در ارزیابی کارنامه سه‌ساله دولت سیزدهم اتفاقات سال ۱۴۰۱ را نیز لحاظ کرد. در امور مربوط به فرهنگ، خاصه سینما هم نمی‌توان بدون توجه به روزها و ماه‌های منتهب نیمه دوم سال ۱۴۰۱ سراغ نقد کارنامه دولت سیزدهم رفت و با زبان تند همه چیز را به یاد نتفاد گرفت. «سینمای زیرزمینی» در همین ایام وارد ادبیات فیلمسازان و سینماگران ایرانی شد و تعدادی را برای خروج از جریان اصلی سینمای ایران وکار در ذیل این به‌اصطلاح سینماوسوسه کرد. سینمای زیرزمینی محصول ارگانیک نبود و هیچ ارتباطی هم با تاریخ «سینمای آزاد» و مدل شکل‌گیری آن نداشت، بلکه بیشتر حاصل تلاش سفارتخانه‌های غربی در براندازی نرم فرهنگ این مرز و بود؛ تلاشی که در ناآرامی‌های خیابانی ۱۴۰۱ به نتیجه رسید و بعضی را به صرافت خراج شدن از قیدوبندهای قانونی فیلمسازی در کشور به طمع انداخت. دولت در وضعیت بدی بود و نتوانست نسبت به این اتفاق واکنش مثبتی از خودش نشان دهد. آنها جشنواره فیلم فجر را در شرایطی برگزار کردند که نسبتی با شرایط واقعی کشور نداشت و نحوه برگزاری ما را به ناگزیر به ابتدای دهه ۶۰ می‌برد. شاید مخاطب فیلم‌های زیرزمینی مردم داخل کشور نباشند یا این آثار به درد مصرف داخلی نخورند، اما اتفاقات سال ۱۴۰۱ به کاسی می‌هنران در سینمای ایران رونق داد و آنها را برای خوشایند جشنواره‌های خارجی بدون رعایت حداقل‌های قانونی و عرفی پشت دوربین برد. حال با ورود دولت به میدان باید دید و منتظر ماند که آیا این وضعیت حل می‌شود یا باینیان سینمای زیرزمینی باسری افزایش‌ده به تولیدات خود در دل جامعه ایران ادامه می‌دهند؟

وقتی اتفاقات ۱۴۰۱ بانی خیر شد

دولت سیزدهم در میان سینماگران قدیمی و درکل نظم قدیمی و ۴۰ساله سینمای ایران محبوبیت چندانی نداشت و همین مساله موجب شد راه برای ورود جوانان به عرصه باز شود و آنها بتوانند با اتکا به هوش و سواد خود فیلمی را که از ایشان انتظار می‌رود، بسازند. حادث سال ۱۴۰۱ اگرچه تلخ بود ولی برای این طیف تازه‌وارد بانی خیر شد و کاری کرد که در نبود سینماگران درظاهر معترض فرصتی هم برای آنها به وجود بیاید. برای نمونه علی‌تقنی با ساخت «پرویزخان» به‌ترین درام ورزشی سینمای ایران را در مقام نویسنده و کارگردان تولید کرد و رضاکشوررحمداد با اقتباس از داستان «باغ کیانوش» فیلمی به همین نام ساخت که در چهل ودومین دوره جشنواره فجر با اقبال بسیارخوبی از طرف مخاطبان و منتقدان روبرو شد. درواقع میدان دادن به افراد خوش فریحه، باسواد و کمتر شناخته‌شده محصول نگاه دولت سیزدهم بود. این دولت حامی ورود افراد تازه‌وارد به جریان اصلی سینمای داستانی بود اما نتوانست امکانی برای موفقیت آنان آنها در هزارتوی پیچیده اکران فراهم کند.

■ قانون فصل الخطاب موسیقی در دولت سیزدهم

مدیران دولت سیزدهم زمانی فعالیت خود را شروع کردند که شیوع کرونا بسیاری از فعالیت‌ها ازجمله فعالیت‌های فرهنگی و هنری را مختل کرده بود. درواقع تعداد زیادی از هنرمندان در عرصه‌های مختلف خانه‌نشین شده بودند و هنرمندان حوزه موسیقی هم از این امر مستثنی نبودند و وظیفه دولت جدید این بود که درنظر گرفتن این بیماری حوزه موسیقی را هم رونق بدهند. این را که در این زمینه موفق بودند یا خیر نمی‌توان به‌طور قطع گفت. اما با نگاهی به آنچه در سه سال گذشته بر حوزه موسیقی گذشت می‌توان به این نتیجه رسید که این بخش ظهور و بروز بیستتری نسبت به سایر حوزه‌های فرهنگی و هنری داشته است.

تصویب سند ملی موسیقی

سند ملی موسیقی براساس چهارراهبر اصلی و اقدام ۱۴۱ آذر ۱۳۹۴ به دفتروزیز فرهنگ و ارشاد اسلامی ارسال شد و دولت دوازدهم در ماه‌های پایانی فعالیتش تصمیم گرفت پیش‌نویس سند موسیقی در جمهوری اسلامی ایران و اسناد پشتیبان آن را به‌منظور آسیب‌شناسی در معرض دید و قضاوت کارشناسان و عموم قرار دهد تا گام‌های بعدی برای اصلاح وضعیت موسیقی در کشور محکم‌تر از پیش برداشته شود و وضعیت این هنر– صنعت در کشور بهبود یابد. تابستان ۱۳۹۹آخرین پیش‌نویس این سند منتشر شد، بااین حال با پایان کار دولت دوازدهم ضرورتش این سند در دولت وقت نامعلوم ماند و پس از روی کار آمدن دولت سیزدهم این سند از ابتدا نوشته و در تاریخ ۱۴ فروردین ماه ۱۴۰۲ از سوی رئیس‌جمهور شهید ابلاغ شد.

یکی از نکات قابل توجه در سند ملی موسیقی که تصویب هم شد این است که از این به بعد هیچ دستگاهی حق لغو کنسرت‌های موسیقی که از وزارت ارشاد مجوز گرفتند را ندارد. مهم است که مرجعیت وزارت ارشاد در این حوزه مشخص شود تا درباره برگزاری کنسرت‌ها مثل سال گذشته حواشی نداشته باشد. در این سال‌ها مخصوصاً در دهه ۹۰ با پدیده لغو کنسرت در برخی شهرها با وجود داشتن مجوز از وزارت ارشاد مواجه بودیم و تقریباً هیچ دولتی سعی نمی‌کرد چاره‌ای برایش پیدا کند اما در دولت سیزدهم برای اولین بار وزارت ارشاد پای مجوز صادر شده‌اش ماند و توانست کنسرت علیرضا قربانی را در اصفهان برگزار کند. ماجرای کنسرت اصفهان نشان داد در شرایطی که عده‌ای در این حوزه می‌خواهند با رفتاری خودسرانه و برخوردهای سلیقه‌ای حرف خود را به کرسی بنشانند آن چیزی که می‌تواند فصل الخطاب باشد قانون است و دولت سیزدهم برای ایستادن پای قانون تلاش بسیاری انجام داد. درنهایت این بند سند ملی موسیقی یک گام رو به جلوست و باید دید آیا می‌توان این مصوب را عملی کرد و هیچ نهاد و دستگاه دیگری در امر برگزاری و لغو کنسرت‌ها در حالت تکند یا خیر.

افزایش اجرای کنسرت در بنای تاریخی

«علیرضا قربانی قفل عدم برگزاری کنسرت در تخت جمشید را شکست.» خبری که ۳۰ خردادماه توسط تهیه‌کننده این خواننده اعلام شد و حکایت از برگزاری یک کنسرت بزرگ در تخت جمشید داشت. به گفته این تهیه‌کننده درخواست مجوز برای برگزاری این کنسرت در سال ۱۴۰۲ داده شد و درنهایت با صدور مجوز از سوی وزارت میراث فرهنگی، گردشگری و صنایع دستی اجرا شد. برگزاری این کنسرت مخالفانی داشت که اغلب با نگاه و دغدغه حفظ میراث فرهنگی طرح می‌شد. آنها این موضوع را تهدیدی برای این مکان تاریخی می‌دانستند و می‌گفتند اگر قرار است چنین اتفاقی بیفتد باید زیرساخت‌های لازم فراهم شود و ارزیابی کیفی از منظر صدا، فاصله کافی از بناهای تاریخی و انبوه جمعیت در نظر گرفته شود. مخالفت‌ها با این موضوع تا جایی ادامه داشت که وزیر ارشاد در حیاط هیات دولت گفت: «با همکاری وزارت میراث و با در نظر گرفتن همه استانداردهای لازم برای حفظ بنای تاریخی اتفاقی که تا امروز سابقه نداشت را رقم زدیم و برای اولین بار کنسرتی در تخت جمشید اجرا کردیم. وظیفه ما حفظ میراث فرهنگی است و همه عوامل را در نظر گرفتیم.» در دولت سیزدهم البته با وجود تذکر کارشناسان میراث تاریخی و فرهنگی مجوزهای دیگری هم برای اجرا در مکان‌های تاریخی مانند کاخ نیاوران، کاخ عالی‌قاو و کاخ سعدآباد داده شده است. برای مثال در این سال‌ها کنسرت «پرواز همای» با همراهی گروه «مستان» روی پله‌های کاخ ملت در کاخ سعدآباد و چند متر آن طرف‌تر از جایی که ۹ سال پیش ترک‌های دیوار جنوبی کاخ سفید ملت به وجود آمدند، برگزار شد و چند سال بعد در همان محوطه کنسرت نمایش «سی» برگزار شد که کم به فضای سبز آنجا آسیب زد. بعد از آن هم سال گذشته بود که علیرضا قربانی در چند شب مداوم در کاخ سعدآباد اجرا داشت که با استقبال فراوانی همراه بود. برگزاری کنسرت در بناهای تاریخی به شرط در نظر گرفتن زیرساخت‌ها از این‌نظر اهمیت دارد که می‌تواند حلقه ارتباط میان مردم با میراث فرهنگی را تنگ‌تر و مستحکم‌تر از قبل کند و ایران فرهنگی را در مسیر درستی قرار دهد.

موسیقی رپ همچنان بلا تکلیف

ماه‌های اخیر بود که خبر همکاری بین خوانندگان پاپ و رپ در رسانه‌ها منتشر شد و نشان از آن داشت که فرآست‌گانه‌های مختلف موسیقی فعالیت‌شان را شروع کنند. این موضع از آن جهت قوت می‌گرفت که دی‌ماه سال گذشته محمد مهدی اسماعیلی، وزیر ارشاد در پاسخ به رسانه‌ها درباره رسمیت رپ فارسی گفته بود: «بنای وزارتخانه بر ایجاد تحول جدی و استفاده از همه گونه‌هاست ولی در موضوع خاص رپ باید همه جوانب در نظر گرفته شود و من فکر می‌کنم بتوانیم در آینده نزدیک جمع‌بندی خود را در این باره اعلام کنیم.» درواقع گمان می‌رفت که سیاست‌های دولت سیزدهم در پذیرش این جنس از موسیقی تلطیف شده اما یک ماه بعد از این صحبت حواشی‌ای درست شد که قرار است کنسرت رپ برگزار شود. اسماعیلی در پاسخ به یکی از خبرنگاران گفت: «این اشکالی بود که پدید آمد، ما هیچ مجوزی صادر نکرده‌ایم. معاونت هنری ما امروز اعلام موضع می‌کند. خبری هم که اعلام شده کذب است.» محمود سالاری، معاون امور هنری وزارت فرهنگ و ارشاد هم درباره این موضوع و در گفت‌وگو با برنا گفت: «مدور مجوز برای سه خواننده رپ واقعیت ندارد و هنوز مجوزی برای موسیقی رپ صادر نشده‌است. مجوز برای اثری صادر شده که پاپ بوده و آن خواننده‌ای که مشهور به رپ خوانی است در آن اثر به اجرای این سبک نپرداخته و ژانرش پاپ است. در حقیقت ما به موسیقی پاپ او مجوز دادیم. دو اسام دیگری هم که مطرح شده بود را بررسی کردم، آن دو خواننده هم قرار بر این بود که اگر در گونه پاپ بخوانند مجوز بگیرند.» به نظر می‌رسد با پایان دولت سیزدهم موسیقی رپ همچنان بلا تکلیف خواهد ماند و نهادها و بخش‌های فرهنگی هم بدشان نمی‌آید که این وضعیت بلا تکلیف خود در مواجهه با این هنر را ادامه بدهند.

اخذ مالیات برگردش کنسرت‌های موسیقی در دست بررسی
۲۴ بهمن ۱۴۰۲ بود که وزیر ارشاد در حیاط هیات دولت درباره مالیات هنرمندان و همچنین مالیات برگردش مالی کنسرت‌های موسیقی گفت: «ما موافق عدالت مالیاتی هستیم. هرکس در هر شغلی درآمد قابل احصایی داشته باشد باید مالیات آن را پرداخت کند؛ بین هنرمند و غیرهنرمند هم تفاوتی نیست. هنرمندی که اوضاع کارش پر رونق است چه اشکالی دارد مالیات بدهد؟ این حق مردم و دولت است که از او مالیات بگیرند ما هم با این موضوع موافقیم؛ اما در کل خوانندگان ما ۱۵ تا ۲۰ خواننده هستند که استقبال عمومی بالایی دارند. بقیه اصحاب هنر یا موسیقی مانند موسیقی محلی، موسیقی اقوام و موسیقی نواحی با موسسات قرآنی درآمدی ندارند.» درحال حاضر طبق قانون موسسات فرهنگی مشمول بند لام ماده ۱۳۹ قانون فعلی مالیات‌های مستقیم می‌شوند. با در نظر گرفتن این قانون فعالیت‌های انشائاتی، مطبوعاتی، قرآنی و فرهنگی و هنری که به موجب مجوز وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی انجام می‌شوند از پرداخت مالیات معاف هستند. براساس پیگیری‌هایی که از وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی داشتیم این امر در لایحه جدید مالیات در حال بحث و بررسی است و هنوز تصمیم قطعی گرفته نشده است.

■ کتاب را جدی بگیرد

«کتاب‌گران است، کتاب خوب پیدا نمی‌شود، کتاب‌های تالیفی کم است، قاچاق کتاب را کنترل کنید و…» همه این جمله‌ها را اگر با کسانی که در حوزه کتاب فعالیت می‌کنند صحبت کنید، خواهید شنید. مسائلی که باید

۳. سینما و نسل جدید

در گزارشی همین چند روز پیش گفتیم طبق اطلاعات معاونت توسعه فناوری سازمان سینمایی، هم‌اکنون ۳۴۴ سینمای فعال با ۸۶۰ سالن در کشور وجود دارد که افزایش ۳۰ درصدی در تعداد سینما و افزایش ۵۰ درصدی در تعداد سالن‌ها نسبت به آمار تعداد سینماها و سالن‌ها در آغاز دولت سیزدهم نشان می‌دهد. ادامه پیدا کردن این مسیر در دولت چهاردهم و وجود سالن‌های سینما در شهرهایی که از آن بی‌بهره هستند، حتماً کار مهم سازمان سینمایی خواهد بود. البته نباید از تهراتریشه شدن سالن‌های سینما غافل شد. ورود نسل جدید به حوزه سینما در این سه سال مخصوصاً در جشنواره فیلم فجر سال

فرهیختگان

مدنظر وزیر آینده و معاون فرهنگی مطلوب‌عش باشد تا بتوانند این حوزه را به دور از نگاه‌های سلیقه‌ای مرسوم مدیریت کنند. اینکه سیدعباس صالحی چه چیزی را در حوزه کتاب تحویل می‌گیرد، در چند بخش یادآوری می‌کنیم.

ادامه راه تولید کاغذ

در این سال‌ها همیشه با معضل کاغذ برای حوزه کتاب و نشر مواجه بودیم. بالا رفتن قیمت دلار ضربه اولیه‌اش را به کاغذ می‌زد و ناگهان قیمت آن را بالا می‌برد و در ادامه یا کاغذ در بازار ناپدید می‌شد یا اینکه آتشدر گران بود که بالطبع قیمت کتاب را هم بالا می‌برد. با روی کار آمدن دولت سیزدهم یکی از آن مواردی که بسیار مورد توجه قرار گرفت موضوع کاغذ داخلی و راه‌اندازی دوباره کارخانه کاغذ بود تا این کالای استراتژیک را خودمان تولید کنیم. برخی کارخانه‌ها مثل چوب و کاغذ ماندان را بخشی از این بار باره دوش گرفتند. چند کارخانه هم در جنوب کشور فعال شدند. طبیعتاً همچنان نیاز داریم که این حوزه با جدیت این دولت دنبال شود تا همه کارخانه‌های کاغذی که در کشور وجود دارد، دوباره به چرخه تولید بازگردند و بتوان از ظرفیت آنها استفاده کرد.

فقط آمار مهم نیست!

یکی از مشخصه‌هایی که در پیشرفت یک کشور مورد توجه قرار می‌گیرد حجم کتاب‌های منتشرشده در یک سال است. منظور از انتشار کتاب تعداد آثاری است که به‌صورت تالیفی یا ترجمه در اختیار عموم قرار گرفته‌است. تعداد شمارگان هم یکی دیگر از شاخص‌های مهم برای کتاب‌خوان قلمداد کردن مردم یک سرزمین محسوب می‌شود؛ موضوعی که در کشور ما در این سال‌ها همه از کم شدن آن نگرانند و رسیدن تیراژ کتاب‌ها از سه هزار به ۱۰۰ نسخه را یکی از موارد مهمی می‌دانند که نباید از کنارش به‌راحتی گذشت. در این سه سال بنسباً شنیدیم که در یک سال حدوداً ۱۲۰ هزار عنوان کتاب منتشر شد اما طبیعتاً مهم‌تر از تعداد کتاب‌ها کیفیت آنها و شمارگان است که توجهی به آن نمی‌شود.

ترجمه کتاب مغفول است

طبیعتاً حضور در بازارهای جهانی برای ادبیات ما که نشانه فرهنگ کشورمان است بسیار مهم و حیاتی است. در همه دنیا وقتی کتابی منتشر می‌شود نویسنده و ناشر تلاش‌شان را می‌کنند تا کتاب در همه جا دیده شود و نویسندگان و ناشران ما هم از این قاعده مستثنی نیستند. اما شرایط این کار در کشور ما بسیار سخت است چون اراده‌ای برای این کار وجود ندارد و همین باعث شده بعد از ۴۶ سال از پیروزی انقلاب اسلامی همچنان در بحث ترجمه آثار ایرانی گرفتار مصائب بسیاری باشیم و در جایی که می‌توانستیم از فرهنگ و رویاها و قصه‌های ایرانی بگوییم، هیچ کاری انجام نشده است و تقریباً با آماری که گرفتیم حدوداً سه‌دهم درصد از کتاب‌های چاپ‌شده ترجمه می‌شود.

گزینه‌های مطرح‌شده برای تصدی بخش‌های مختلف وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی
قائم‌مقام وزیر ارشاد
حسین انتظامی
یک گزینه دیگر هم برای این حوزه مطرح است
معاونت مطبوعاتی
علیرضا معزی
معاونت هنری
مهدی افضلی
محمد الهیاری
هادی مظفری
قادر آشنا
معاونت فرهنگی
رسول جعفریان
محمدجواد مرادی‌نیا
مهدی رضانی
معاونت حقوقی، امور مجلس و استان‌ها
سیدمحمد هاشمی
یک گزینه دیگر هم برای این حوزه مطرح است
سازمان سینمایی
علیرضا تابش
محمد حمیدی‌مقدم
محمد مهدی عسگرپور

گذشته نشان داد که این نسل می‌تواند نجات‌دهنده سینما از بن‌بست‌های شکل گرفته باشش و ادامه پیدا کردن این مسیر با این نسل حتماً کم‌کمکننده به حوزه سینما خواهد بود. در این سه سال با پدیده‌ای به اسم «فسیل» به عنوان یک فیلم پرفروش روبه‌رو بودیم و اعتراض به اکران طولانی مدت آن هم بسیار بود. حتماً توجه به ژانرهای دیگر موضوعی است که باید در دولت بعدی مورد توجه باشد، در کنار اینکه مردم به سرگرم شدن و فیلم کمدی هم نیاز دارند. رئیس سازمان سینمایی آینده حتماً چالش‌هایی که محمد خزاعی در بدو ورود و این سه سال در این سازمان داشت را تجربه نمی‌کند اما باید برای اداره سینمای ایران برنامه‌ای جدید و رویه جلو داشته باشد.

فرهیختگان

فرهیختگان